

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Întrebări și răspunsuri.

Un om bogat L-a întrebat pe Mântuitor: „Invățătorule bune, ce voiu face, ca să moștenesc viața de veci?” Și Isus i-a răspuns: „Pentruce-mi zici bun? Nimeni nu este bun, fără numai unul Dumnezeu. Poruncile le știi? Să nu curvești, să nu ucizi, să nu furi, să nu mărturisești strâmb, cinstește pe tatăl tău și pe muma ta.“ Iar el a mărturisit, că aceste le-a ținut din tinereța lui. Și atunci Isus, auzind acestea i-a spus lui: „Încă una-ți lipsește: toate câte ai le vinde și le dă săracilor și vei avea comoară în cer, și vino după mine.“

Și el s'a întristat, căci era foarte bogat. Iar Isus a spus: „Mai lesne este funiei dela corabie să treacă prin urechea acului; decât bogatului să între întru împărăția lui Dumnezeu.“ Și la întrebarea, că dară cine se poate mântui dulcele Isus răspunde: „Cele ce nu sunt cu puțință la oameni, sunt cu puțință la Dumnezeu.“

Și noi neîntrerupt îl întrebăm pe bunul Isus: „Ce să facem ca să ne mântuim?” Și răspunsul e totdeauna același: Păziți poruncile Tatălui meu; nu pe pământ, dar în cer vă adunați comoare și veniți după mine!“ Și când auzim acest răspuns ne întristăm și noi totdeauna. Dintre noi pușini ajung să se întristeze, pentrucă trebuie să renunțe la plăcerile averii lor, — cei mai mulți

dintre noi deja la întâia condiție pusă de Mântuitorul, ba încă mai 'nainte pusă de Dumnezeu Tatăl, își pierd curajul, căci știu că ei n'au păzit poruncile. Și se întristează căci li se pare calea către cer păzită de poruncile lui Dumnezeu și știu că poruncile aceste au fost călcate de ei. Și și întorc fața dela ele și întreabă desnădăjduit dela alt reprezentant a lui Isus: „Ce să fac ca să mă mântuiesc?“ Și răspunsul e acelaș: „Bagă de seamă poruncile.“ Și ei tot întreabă, răspunsul e tot același... și ei tot nu-l urmează.

Iar cei cari au ajuns în viața lor sufletească cu un grad mai înalt, și Dumnezeu, pentrucă El nu rămâne dator nimănui, le-a dăruit bogăție, căci meritele lor fiind mici, nu pot avea pretenții de răsplată veșnică; nu observă că, ei în averea lor au sabie cu două tăișuri, mijlocul mântuirii sau al pierzării lor. Și în loc ca să trăiască în cumpăt, în renunțare, în loc ca din ce au să dea săracilor, — dacă nu sunt capabili să dea tot, — fac din averea lor pedeapsa lui Dumnezeu pentru ei și pentru alții. Căci să nu uităm: „Mai lesne este funiei dela corabie să treacă prin urechea acului, decât bogatului să între în împărăția cerului.“ Iar bogații noștri întreabă mereu și aud răspunsul, și totuși nu fac nimic, ca să meargă după Isus, ci ei întreabă și iarăși întreabă... Bogăția lor e mai scumpă decât sufletul lor, de aceea ei nu vreau să înțeleagă răspunsul.

Să nu fim veșnici întrebători! Ori în ce situație să fim, să înțelegem o dată răspunsul dulcelui Mântuitor și să ne transformăm viața conform acestuia. Să nu ne fie frică că nu vom ajunge culmea, că năzuințele noastre vor fi neso-cosite, căci vom avea, — dacă-l cerem cu inimă sinceră și umilă — ajutorul Domnului și „Cele ce nu sunt cu puțință la oameni, sunt cu puțință la Dumnezeu.“

Dr. Irina Berinde.

Economisește, dragă!

Doi tineri lucrători, luându-se în căsătorie, cu lefușoara lui, cu ceva zestrivoară din partea ei, o duceau binisor. Munceau amândoi pe cât puteau, totuș la sfârșitul anului erau datori și nu se puteau mândri nici cu-o sută de lei puși la o parte. De câțva timp legasere prietenie cu o altă familie — tot lucrători, din apropiere; nu lucrau mai mult de cât ei; ba încă veniturile lor erau mai mici, totuș la sfârșitul anului aveau strânsă de-o parte o sumă frumușică.

Cum vor fi făcând ei? Se întrebau tinerii noștri. Sigur că știusă economisască. „Haide, să le facem o vizită. Și într-o Duminică se duseră la ei și vorbind ba de una, ba de alta, aduseră vorba și despre economie. — Apoi, ziseră prietenii, noi nu cheltuim așa de mult cu masa. Vremurile sunt grele, toate sunt scumpe... și ținem să mâncăm așa: ca să ne priiască. Dimineața nu mai luăm cafea cu lapte ca altădată, căci și cafeana și zaharul s'au scumpit grozav. Facem o supă bună de*) chimen cu pâne prăjită și gata... la prânz și cină, numai Duminica și sârbătoarea, mai adăugăm câte ceva la obișnuitele două feluri.

Au făcut și ei tot ca prietenii, dar la sfârșitul anului tot mai făcușă datorii. „Ia să mai mergem la vecinii noștri, să mai cerce-tăm!“ Și s'au dus. Din una, din alta, iar mai aduseră vorbe despre economie. „Un lucru e de luat în seamă,“ — zise vecinica.

*) La unele internate, renumite din Germania acum vre-o douăzeci ani, înainte de război, când viața era încă ușoară se dădea așezate, dimineața băeților o supă de chimen și tocmai la zece unt pe pâne și o șocolată ferbinte.

„Toate să fie făcute în fiecare zi la aceeaș oră. Te scoli dimineața la atâtea, mănânci la anumite ore, te culci tot pe aceeaș vreme... și în timpul ce-ți rămâne, câte nu poți face! când ești harnică și-ți pui dinăinte în gând ce ai să faci și când ai să faci. Noi amândoi suntem tare ordonați fiecare lucru la locul lui: din somn dacă m'ar trezi cineva aș ști de unde să iau lucrul cerut, așa că n'am nevoie să mai fiu vre-o fată de ajutor sau să mă duc la croitoreasă chiar pentru ori și ce lucru.“

Tinerii noștri puseră în practică ceea ce-au auzit, dar la sfârșitul anului, tot mai aveau ceva datorii. „Ei, ia să ne mai ducem pe la vecinii noștri? Și iar s'au dus!“ Apoi zise vecinul, am părăsit obiceiul de a mă lua cu prietenii și a mă înfunda într'o berărie, în câte o cafenea; tot așa și nevasta de a tot merge la vizite, căci în afară că tot trebuie să te pregătești cu prăjituri, cu de-ale mâncării, apoi mai trebuia femeia să-și facă tot mereu câte o rochie nouă, câte-o pălărie, câte o găteală. Așa, stăm acasă. Și ne e așa de bine cu copiii, cu bunicii, când vin. Ne sârbătorim unii pe alții, dela cel mai mic până la cel mai bătrân, sincer și fără pretenții... Când vremea e bună, cu toții împreună ieșim la plimbare... Ne ducem viața cu niște buni creștini...

Prietenii noștri au făcut ca dâșii. Astăzi nu mai au datorii și pun și de-o parte!

* * *

Istoria aceasta, pe care de obicei în Germania, cei bătrâni o povestesc celor tineri, dă ocazie la o gândire serioasă, adâncă.

* * *

Sfânta Vergură Maria — toate ale casei, lucruri umile, la făcea singură, cu divinele ei mâni... și alături de Dânsa creștia și înfloria dumnezeescul Fiu, și alături de Ei trăia și cel pe care-l invrednicise Dumnezeu să le fie scut de apărare în lumea aceasta.

Cultivarea spiritului de economie nu e o înjosire ci din contra o iluminare a sufletului de un scop mai înalt vremelnice și care trezește atâtea forțe sufletești, atâtea energii, crescându-ne și întărindu-ne voința. (pe care Domnul Nostru Isus Hristos pune atâtea preț... „și dacă vrei să fii desăvârșit“... zice el tinerului care doria să se bu-

cure de viața cea veșnică.) Prin voință ne desrobim... și pregătim tot mai mult cărările Domnului.

Când omul vrea să facă economie, trebuie să cumpănească mult; să vadă limpede care îi sunt cheltuelile, care îi sunt veniturile, cum își poate micșora cheltuelile, cum își mai poate îmbunătăți veniturile. Omul caută să deosebească bine ceea ce-i este absolut de nevoie de ceea ce nu-i este. Prin inteligență omul judecă, compară, stabilește valori; pe purifică afecțiunea, indicându-ne lucrurile de care trebuie să ne deslăsim inima. Dar ce înseamnă a te deslăsi de ceva? Înseamnă: *înfrânare, stăpânire de sine, renunțare, cumințenie*. Înseamnă vorbind mai gospodărește: *hărnicie, sculare de dimineață înaintea tuturor (dacă ai familie), culcarea mai târziu de cât ceilalți, hotărîrea muncii de-a doua zi sau din timpul săptămânii pentru slujbașii gospodăriei, exactitate în deprinderi, ordine, curățenie*.

Sufletul se îmbogățește cu atâtea calități! E o sporire a individualității noastre. Ne îmbogățim ca un suflet din timpul Renașterii. Un suflu de sănătate și de armonie și de bună dispoziție circulă în ființa noastră. Înseamnă *milă* pentru munca soțului sau copiilor noștri (dacă sunt mari și susțin cheltuelile casei). Și soțul sau fiul nu pot decât să cinstească pe o asemenea soție sau mamă. Înseamnă că prin economiile realizate se poate susține independența morală a familiei: *n'am nevoie să fac datorii sau dacă a trebuit să le fac, le voi putea plăti la timp*; în raporturile noastre cu oamenii nu intră motive perverse: *lingușire, ipocrizie, de a-i utiliza în favoarea noastră, trecându-le cu vederea slăbiciunile și căutând chiar a le fi plăcuți, călcându-ne chiar onoarea în picioare*.

Apoi, făcând economii, poți să intri mai mult în vrerile Domnului: *poți să ajuți pe cei nevoiași, cari nu-și mai pot veni în ajutor singuri*. Prin mâna ta, alunecă o roză din rozele cele multe și pline de miresme ale Sfintei Tereza a Pruncului Isus, alunecă prin îngăduirea lui Dumnezeu și peste viața altora.

O. C.

A apărut cea mai ieftină carte de rugăciuni pentru prunci școlari sub titlul: „*Inchinăciunile Creștinului*” Prețul 4 Lei. Se poate comanda la Librăria Asociațiunii Sighet Piața Unirii. 25

Oleul.*)

Dr. Irina Berinde.

(Urmare și sfârșit.)

Iar dacă o fată, care a avut parte din educație religioasă, din nefericire întâlnește un tânăr necredincios, să se ferească ca să nu se lase ademenită de viitorul strălucit care eventual i se prezintă și ca să fie în concordanță cu principiile viitorului soț, să-și nege credința. Credința dintr'odată nu se poate stârpi dintr'un suflet omenesc, dar nici la aparență nu e permis să se lapede de ea, căci credința adevărată e aceea, care se manifestă contra împrejurărilor potrivnice. Inșă dacă credința fetei rămâne ascunsă din motivul că logodnicul ei e necredincios, cu incetul își pierde din tărie și după un timp oarecare sufletul ei în care mai nainte a strălucit credința pură se va acoperi de rugină indiferentismului. Și femeia de mai târziu, oricât de bună să fie situația ei, din toate punctele de vedere, va avea și ore grele de încercări, în care va fi lipsită de suprema mângâiere ce i-ar putea da credința. Cum să procedeze fecioara înțeleaptă dacă o cere în căsătorie un om necredincios? Dacă de altfel îl simpatizează și îl crede om de caracter, să-i acorde un termen oarecare, în decursul căruia să-și câștige convingeri religioase. Dacă după termenul acordat, candidatul crede sincer — și nu pentru aceea pentru că ea dorește să creadă — să se mărite cu el. Pentru un om cu inteligență întreagă acest lucru nu e imposibil. Dar dacă după timpul acordat candidatul de căsătorie nu e capabil să creadă, să-i dea drumul fără ezitare. Căci credința soților e condiția esențială a fericirii căsătoriei; căsătorie bună fără blândețe, fără spirit de jertfă, fără răbdare nu se poate închipui, iar aceste toate foarte de timpuriu se epuizează dacă origina lor nu e în adevărata credință.

Știm că untul de lemn se folosește și pentru tratamentul rănilor. Știm de exemplu că oricât ne doare o arsură, dacă o ungem cu unt de lemn durerea încetează, sau cel puțin se atenuază. Credința e acel unt de lemn pentru sufletul nostru, care orice rană sufletească vindecă și care fiind remediu sigur

* Un capitol din cartea de sub tipar cu titlul: „Fecioara înțeleaptă.”

nu e permis să lipsească din sufletul nici unei persoane. Fecioara înțeleaptă niciodată nu va fi neconsolabilă, căci are credința într'un viitor mai bun, dacă nu în lumea aceasta, dar pe cealaltă. Ea va avea și rezerve de credință. Cine vrea ca lampa lui să ardă fără întrerupere, trebuie să aibă rezerve de oleu.

Cu multă credință se pot făptui multe și mari lucruri, fără credință și lucrul cel mai neînsemnat ni se pare imposibil. Știm ce a spus Isus însuși: „De veți avea credința, ca grăuntul de muștar, veți zice muntelui acestuia: „treci de aici acolo, și va trece, și nimic nu va fi vouă cu neputință.“

Fecioara înțeleaptă cu credință fermă și abundentă în Dumnezeu se va simți în siguranță între orice împrejurări, știind că Apărătorul suprem e cu ea și așa nu i se poate întâmpla nici un rău adevărat. La aceasta însă trebuie și aceea ca fata să trăiască conform principiilor credinței, deci să fie într'adevăr înțeleaptă. O mare de credință n'ar fi multă în zilele noastre, când toate par a fi numai pentru aceea, ca să încerce calitatea și cantitatea credinței noastre. Cu cât fecioara va avea mai multă și mai rezistentă credință, cu atât mai mult se va putea ridica deasupra lucrurilor mici, joșnice, meschine. Viața nu ne tratează prea blând, de multe ori avem de a suferi pe nedrept, și atunci, — dacă nu avem credință nimeni și nimic nu ne poate mângăia. Când suferim nedreptate din partea oamenilor sau a vieții, dacă nu avem credință, vom înceta să mai fim miloși cu alții, vom înceta de a munci pentru alții, căci atunci ne vor lipsi motivele sentimentale, care să facă să uităm suferințele noastre. Și vieța noastră va de-

veni asemenea unui teren mlăștinos în care nu crește nici floarea cea vindecătoare a milei, nici iederea pururea verde a nădejzii, nici pomul fructifer al dreptății, nici grâul care ne dă pâinea de toate zilele a răbdării, nici trandafirul încântător al iubirii. În acest sol nu se găsesc decât papura bănuielii, conferva grijilor de toate zilele și trestia infidelității. Aceste sunt aducătoare de nefericiri pentru semenii noștri și pentru noi.

De aceea fata înțeleaptă se va îngriji, ca să nu se depărteze prin vieța ei dela solul roditor al credinței, căci dacă credința e moartă în sufletul ei, niciodată nu se va putea folosi de dreptul ei cel mai sublim, care o face asemenea lui Dumnezeu, nu va putea ierta altora răul pricinuit de ei și așa va lua suprema mângăiere dela alții și totodată dela ea însăși, pentru că toți suntem oameni, dornici de a fi iertați și de a ierta.

Introducere. Ziua de 21 Noiembrie crt. a fost zi de indoit praznic pentru credincioșii din parohia Ocna-Șugatag și filiala Hoteni. De-o parte sărbătoarea „Intrării în Biserică“ de alta împrejurarea, că în aceasta zi s'a făcut instalarea nou numitului preot onor. *Ioan Dragomir* în beneficiul acestei parohii.

La actul instalării au asistat toate autoritățile locale și multă lume, făcându-se noului preot o primire cu adevărat însuflețită.

Dorim tinărului Părinte sufletesc muncă rodnică și binecuvântată.

Bibliografie. Institutul „Presa bună“ din Iași a scos de sub tipar opul lui Toma de Kempis despre: „Imitațiunea lui Hristos“ în traducere românească. Acest op se socotește în toată lumea a fi cel mai prețios din punct de vedere sufletesc după sf. Scriptură. Prețul 24 Lei. Dorim să se găsească aceasta carte în casa fiecărui credincios.

Calendar săptămânal.

27 Noemvrie — 3 Decemvrie 1932.

- 27. Dumineca X. d. Inălț. sf. Cruci Iacob Persul
- 28. Luni Ștefan cel nou
- 29. Marți M. Param Filomen
- 30. Miercuri Ap. Andr. Frumențiu
  - 1. Joi Sf. Pr. Namu și Filar
  - 2. Vineri Sf. Pr. Avacum c. Teof.
  - 3. Sâmbătă Sofronie C. Teodol.